

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles

MEMÒRIA SOBRE L'ADQUISICIÓ DE LA PINTURA SENSE TÍTOL D'ALBERT RÀFOLS CASAMADA, 1959, DINTRE DE LA LÍNIA D'ADQUISICIONS D'ART DE POSTGUERRA I SEGONES AVANTGUARDES

Prats Nogueras Blanchard S.L., ha ofert al Departament de Cultura l'obra següent:

Objecte: Pintura
Títol: Sense títol
Autor: Albert Ràfols Casamada
Datació: 1959
Matèria/tècnica: Acrílic sobre tela
Mesures: 137 x 250 cm

Historia i context de l'obra

L'obra *Sense títol* és un acrílic sobre tela, datada al 1959, de 137 x 250 cm, produïda per Albert Ràfols Casamada (Barcelona, 1923 – 2009), un artista emblemàtic de l'art català de la segona meitat del segle XX.

Albert Ràfols Casamada és considerat un dels grans referents de l'art català del segle passat. La seva trajectòria va abraçar diversos àmbits, com la pintura, la poesia i l'educació artística. Compaginà la seva carrera creativa amb la docència a l'escola de disseny Elisava a partir del 1962, i el 1967 fou un dels fundadors de l'escola EINA, juntament amb destacats intel·lectuals, artistes i pedagogs.

Al llarg de la seva vida va rebre importants reconeixements, com la Creu de Sant Jordi (1982), el Premio Nacional de Artes Plásticas (1980), el títol d'Officier de l'Ordre des Arts et Lettres (1991) i el Premi Nacional d'Arts Visuals (2003).

Pel que fa al seu art, es caracteritza per desenvolupar i mantenir un fràgil equilibri entre tradició i modernitat. La seva obra, d'arrels clàssiques, incorpora el llegat de les avantguardes.

Sense títol és una peça essencial en l'obra de Casamada, representativa d'un període primerenc de la seva carrera, quan va abandonar la figuració per explorar el postcubisme. Fou influenciat per artistes com Serge Poliakoff i Nicolas de Staël. Aquesta obra destaca per la configuració de l'espai pictòric mitjançant

àrees de color que creen una composició horitzontal amb reminiscències figuratives, a més de reflectir l'impacte de l'expressionisme abstracte que l'artista va descobrir l'any anterior a través d'una exposició celebrada al MoMA. La peça exemplifica el seu procés evolutiu, des de la seva inclinació cap al constructivisme fins a la integració progressiva del collage i la influència del neoplasticisme, fet que la converteix en una obra clau per comprendre la seva aportació a l'art català i la transició cap a la pintura no figurativa.

L'obra de Ràfols ha estat objecte de nombroses exposicions retrospectives, entre les quals destaquen les celebrades al MACBA i l'IVAM (2001), al Centre Tecla Sala (2003), a la Fundació Vila Casas (2016) o al Centre d'Arts Plàstiques de Royan (2018). També es va mostrar internacionalment en ciutats com Praga, Roma, Lisboa o Nova York. Paral·lelament, va publicar una àmplia obra poètica, com *Signe d'aire: obra poètica* (1939-1999), i textos teòrics sobre pintura, com *Sobre pintura* (1985) i *Correspondències i contrastos* (1994), així com nombroses col·laboracions en catàlegs i articles. Va il·lustrar obres rellevants de la literatura catalana, i la seva obra forma part de col·leccions destacades com les del MACBA, MNAC, Centre Pompidou o el Museo Rufino Tamayo de Mèxic.

L'adquisició d'aquesta pintura per a formar part de la Col·lecció Nacional suposa la possibilitat de tenir una obra primerenca, corresponent a una etapa no representada en els col·leccions públiques d'un autor català referent i, contribueix a enriquir el patrimoni dels museus, deixant testimoni d'un període que ja forma part de la història de l'art.

La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu Nacional d'Art de Catalunya

Atès l'interès de l'obra, es creu convenient adquirir-la per tal que passi a formar part del fons patrimonial de la Generalitat de Catalunya. L'adquisició compta amb l'informe favorable de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, així com el seu preu, que es pot considerar del tot raonable.